

Práce se zabývá úpadkem podnikatelských seskupení. Rozbor začíná analýzou jednotlivostí seskupení, tj. korporací. Upozorňuje na situace, kdy je právní a majetková samostatnost korporace potlačena nástroji quasipiercingu nebo odpovědnosti statutárních orgánů za výkon vlivu nebo wrongful trading. Dále rozebírá pojem skupiny, jakožto ekonomického pojmu a seskupení a koncernu jakožto pojmu právního. Staví do opozice chápání skupin z pohledu enterprise nebo entity approach a upozorňuje, že enterprise approach je často užíván systémy veřejného práva, např. práva soutěžního, což nastává jakožto reakce nedostatečnosti právních nástrojů na ekonomickou realitu. Po ekonomické analýze úpadku a nástrojů insolvenčního práva k jeho řešení se práce zaměřuje na zkoumanou problematiku. Je vytyčeno, že koncernové právo je pouze systém odpovědnosti za újmu a jako takový je z pohledu entity approach nemožné ho jednoduše navázat na insolvenční řízení, výjimkou je např. institut odporovatelnosti za cenu značné právní nejistoty. Je nanejvýš problematické, že při započetí insolvenčního řízení se automaticky ztrácí kladná hodnota going concern skupiny. Dále se upozorňuje, že systém odpovědností tak, jak je nastaveno ručení při výkonu vlivu nebo jednotného řízení, je značně nevyvážený ke škodě věřitelů mateřské obchodní korporace. Pátá kapitola se věnuje možnostem insolvenčního řízení při úpadku skupiny, rozebírá hmotněprávní a procesněprávní konsolidaci, kterou dále dělí na procesní konsolidaci v užším smyslu a administrativní konsolidaci. Práce uzavírá doporučením přistupovat ke skupinám obchodních korporací spíše z pohledu enterprise approach, jelikož jako vyšší paradigma dokáže lépe reagovat na ekonomickou realitu skupin jakožto komplexního jevu a insolvenční řízení by tak mohlo jednodušeji poskytnout své nástroje při úpadku skupiny.